

ศุกร์

3

สิงหาคม

สัปดาห์ที่ 17

เทศกาลธรรมดา

สดด 69:4, 7-9, 13

ทำวัตรเช้าที่ 1

วันศุกร์ต้นเดือน

ข้อคิด

บทอ่านที่ 1

ยรม 26:1-9

เมื่อเริ่มรัชกาลของกษัตริย์เยโฮยาхим พระโอรสของกษัตริย์โยสิยาห์แห่งยูดาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับประกาศกเยเรมีย์

“องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ จงไปยืนที่ลานพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงพูดกับชาวเมืองทุกเมืองแห่งยูดาห์ที่มานมัสการในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงพูดทุกคำที่เราสั่งให้ท่านพูดกับเขา อย่าละเว้นแม้แต่คำเดียว เขาอาจจะฟัง และแต่ละคนจะกลับใจละทิ้งความประพฤติชั่วของตน แล้วเราจะเปลี่ยนใจไม่ลงโทษดังที่เราได้ตั้งใจจะทำต่อเขาเพราะความชั่วที่เขาได้ทำ”

ท่านจึงพูดกับเขาทั้งหลายว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ ถ้าท่านทั้งหลายไม่ยอมฟังเรา ไม่ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติที่เราให้ท่านไว้ ถ้าท่านไม่ยอมฟังถ้อยคำของบรรดาประกาศกผู้รับใช้ของเรา ที่เราส่งไปหาท่านครั้งแล้วครั้งเล่า และท่านไม่ได้ฟังเขา เราจะทำให้เมืองนี้เป็นเหมือนเมืองซีโลห์ เป็นที่สาปแช่งให้ชนทุกชาติในแผ่นดินได้เห็นเป็นตัวอย่าง”

บรรดาสมณะ ประกาศ และประชากรทั้งหมดได้อินเยเรมีย์พูดถ้อยคำเหล่านั้นในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเยเรมีย์กล่าวถ้อยคำที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้เขาพูดแก่ประชากรทุกคนจบแล้ว บรรดาสมณะ ประกาศ และประชากรทั้งหมดได้จับกุมเขา พูดว่า “ท่านต้องตายแน่ ทำไมท่านจึงกล้าประกาศถ้อยคำนี้ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ‘พระวิหารนี้จะเหมือนเมืองซีโลห์ และเมืองนี้จะกลายเป็นซากปรักหักพังที่ไม่มีผู้อาศัย”” ประชากรทั้งหมดพากันมาจับกุมเยเรมีย์ในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า

พระวรสาร

มธ 13:54-58

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จมายังถิ่นกำเนิดของพระองค์ ทรงสั่งสอนในศาลาธรรมของชาวยิว ประชาชนต่างประหลาดใจและพูดว่า “คนนี้อาปรีชาญาณและอำนาจทำอัศจรรย์มาจากที่ใด เขาเป็นลูกช่างไม้มีมิใช่หรือ แม่ของเขาชื่อมารีย์ พี่ชายน้องชายของเขามีชื่อยาคอบ โยเซฟ ซีโมน และยูดาหรือ พี่สาวน้องสาวทุกคนของเขาก็อยู่กับเรามิใช่หรือ เขาไปได้สิ่งเหล่านี้มาจากที่ใด” คนเหล่านี้รู้สึกเสียดใจและไม่ยอมรับพระองค์

พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า “ประกาศกย่อมไม่ถูกเหยียดหยามนอกจากในถิ่นกำเนิดและในบ้านของตน” พระองค์ทรงทำอัศจรรย์ที่นั่นไม่มากนัก เพราะเขาเหล่านั้นไม่มีความเชื่อ

พระเยซูเจ้าทรงเป็นที่รู้จักในที่ที่พระองค์เสด็จไปสอน แม้คำสอนของพระองค์และอัศจรรย์ที่ทรงกระทำเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ยากจนจะเป็นสิ่งที่น่าประทับใจ แต่ชาวยิวกลับหันไปสนใจในความจริงที่ว่า พระองค์เป็นผู้ที่มาจากตระกูลธรรมดาและมาจากเมืองเล็ก ๆ พวกเขาตัดสินพระองค์และพระธรรมคำสอนของพระองค์จากตระกูลมูลชาติ มิใช่จากเนื้อหาของพระธรรมคำสอน นับเป็นข้อคิดที่ดีสำหรับเราและเป็นการเตือนใจเรา มิให้ตัดสินผู้ใดจากแหล่งที่มาของเขา แต่ให้พิจารณาคำสอนและชีวิตปัจจุบันของเขา

วันเข้าพรรษา

วันที่ 3 สิงหาคม 2555

มธ 13.54-58

หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงเทศน์สอนฝูงชนที่ทะเลสาบ พระเยซูเจ้าเสด็จไปบ้านเกิดของพระองค์ พวกเขาพากันพูดถึงพระองค์ต่าง ๆ นานา

อันที่จริง ฟันความรู้ไม่เกี่ยวกับสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงเทศน์สอนเกี่ยวกับฐานะทางสังคม พวกเขาดูหมิ่นพระองค์ว่า “เขาเป็นลูกช่างไม้ มิใช่หรือ แม่ของเขาชื่อนาเรีย พี่น้องน้องชายของเขามีใช่หรือ ยอเซฟ ซีโมน และยูดาหรือ” พระนางมาเรียเป็นหญิงชนบท เป็นแม่บ้านว่างงาน “พี่สาวน้องสาวทุกคนของเขาก็ออยู่กับเรามิใช่หรือ” เราอาจสงสัยว่า พระเยซูเจ้าได้ไปโรงเรียนหรือเปล่า พระองค์ทรงศึกษากี่ปี พระองค์เป็นใคร จึงกล้ามาสอนเรา. คนในหมู่บ้านของพระองค์ได้ยินพระองค์แต่ไม่ฟังพระองค์ พวกเขาเกลียดนักกร้อง แต่ไม่เกลียดเพลงของนักกร้อง นั่นเป็นการรังเกียจเดียดฉันท์และความลำเอียง

ก่อนที่จะเราแข่งด่าคนอื่นด้วยทัศนคติรังเกียจเดียดฉันท์เนื่องมาจากสีผิวหรือศาสนาหรือขาดการศึกษา เป็นต้น. ให้เราพิจารณาตัวเราเองว่าเป็นคนแรกก่อนเกิด.

เราผิดที่รังเกียจคนอื่นไหม

-บอขครั้ง เราไม่ปฏิเสธที่จะเป็นมิตรกับคนอื่นเพราะเขาแต่งตัวไม่ดี ขณะที่เราแต่งตัวดีไหม

-หรือคนอื่นมาจากครอบครัวที่ไม่มีชื่อเสียงขณะที่เรามาจากครอบครัวที่มีชื่อเสียงไหม

-หรือคนอื่นเช่นชื่อของตัวเองไม่เป็น ขณะที่เราได้รับปริญญา
หลายใบไหม

“ไม่มีประกาศใดได้รับการต้อนรับในบ้านเกิดของตน”
ดังนั้น บางคนจึงไม่ไปให้คนอื่นไปถึงดวงดาวด้วยการประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง แต่คนขี้ใจน้อยพยายามดึงเขาลงมา บางคน
โมโหร้าย ต้องการให้คนอื่นลำบากเหมือนเขา

เราทราบวิธีที่เราเล่าเรื่องให้คนอื่นฟังเกี่ยวกับการเป็นพยานถึง
พระเจ้าไหม พระวจนาตถ์เผยแสดงแก่เราถึงความรักของพระบิดาที่มีต่อ
มนุษยชาติ. และพระองค์ตรัสว่า มีเพียงพระบิดาเท่านั้น พระบัญชาให้รัก
พระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใดและรักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง

การรักและการรังเกียจเดียวกันมักขัดแย้งกัน

คุณเลือกสิ่งใด เพื่อจะเป็นวิถีชีวิตของคุณ